

DISCIPLINSKA KOMISIJA SUDSKOG SAVJETA

Dp, br. 4/14

DISCIPLINSKA KOMISIJA SUDSKOG SAVJETA, u sastavu predsjednik komisije V. S. Z, S. V. i R. N, članovi komisije, u disciplinskom postupku protiv sudije Osnovnog suda u Nikšiću P. S, zbog disciplinskog prekršaja vrijedjanje ugleda sudijske funkcije iz čl. 33b tačka 2. Zakona o sudovima po predlogu za utvrđivanje disciplinske odgovornosti Posl. br. IV-1 Su 14/14 od 18. 11. 2014. godine, podnietog od strane predsjednika Osnovnog suda u Nikšiću, nakon održane usmene rasprave, kojoj su prisustvovali podnosilac predloga V. V, predsjednik Osnovnog suda u Nikšiću, sudija P. S. i njen branilac K. D, advokat iz Nikšića, dana 18. 12. 2014. godine, te tajnog vijećanja i glasanja, donijela je, a dana 19.12.2014. godine, javno objavila

O D L U K U

Usvaja se predlog predsjednika Osnovnog suda u Nikšiću V. V. za utvrđivanje disciplinske odgovornosti, pa se utvrđuje da je:

S. P, sudija Osnovnog suda u Nikšiću, od oca J. i majke Lj., rođene M, rođena 26. 01. 1966. godine u Podgorici, gdje je i stalno nastanjena.

ODGOVORNA

Zato što se,

neprimjereno odnosila prema učesniku u postupku - punomoćniku R. V, na način što je:

- dana 04. 06. 2014. godine kao postupajući sudija u predmetima Rs. br. 50/14 i Rs. br. 51/14 na zapisnisima o glavnoj raspravi konstatovala "da nijesu pristupile vanparnične stranke, za predlagača: niko, za protivnika predlagača: niko", mada je na ročišta pristupio u ime stranke J. P. – R. V, koji je sudu predao punomoćje za zastupanje navedene stranke, a zatim dana 15. 09. 2014. godine naložila sudskom policajcu D. V. da u prizemlju sudske zgrade sačeka gospodina R. V. i da ga proprati do njene sudnice, te da zajedno sa njim prisustvuje sudjenju, što je D. učinio, a u sudnici u prisustvu R. vlastodavca J. P. zatražila od istog punomoćje za zastupanje, pa kada je R. odgovorio da će mu punomoćje biti dato tu odmah sudija kazala R. da on ne može da prisustvuje dok ne pribavi punomoćje i zahtijevala da napusti sudnicu što je ovaj na molbu policajca R. i učinio,

- čime je učinila disciplinski prekršaj vrijedjanje ugleda sudijske funkcije iz člana 33b tač. 2. Zakona o sudovima,

- pa joj Disciplinska komisija primjenom člana 56 st. 1 tač. 2 i člana 52 st. 1 Zakona o sudskom savjetu, te člana 63 i 64 Poslovnika Sudskog savjeta izriče

DISCIPLINSKU MJERU

O p o m e n a

O b r a z l o ž e n j e

Predsjednik Osnovnog suda u Nikšiću podnio je predlog za utvrđivanje disciplinske odgovornosti sudije P. S. IV-I-Su 14/14 od 18. 11. 2014. godine, koji je pogrešno označen kao predlog za pokretanje disciplinskog postupka, zbog dva disciplinska prekršaja vrijedjanje ugleda sudijske funkcije iz člana 33b tač. 2. Zakona o sudovima.

U završnoj riječi podnosilac predloga je ostao kraj istog, predlažući da sudija bude oglašena odgovornom za disciplinske prekršaje stavljene joj na teret, a sa predlogom da joj se izreče opomena.

U pisanom odgovoru na podnijeti predlog sudija P. spori da je izvršila disciplinske prekršaje stavljene joj na teret ističući da je bila zadužena sa predmetima Rs. br. 50/14. i Rs. br. 51/14, da je u tim predmetima zakazala ročište za 04. 06. 2014. godine, da se na tom ročištu pojavio R. V. predstavljajući se kao punomoćnik J. P. i pokazujući joj neovjereno punomoćje, da je ona posumnjala u vjerodostojnost istog i zahtijevala da joj se dostavi ovjereno punomoćje na što kao sudija ima pravo, a posebno što joj je nejasno kako je R. saznao kada i u koliko časova će biti ročište kada je poziv poslat na ime J. J, da je R. bio uporan da mu se prizna svojstvo punomoćnika što ona nije dozvolila, da sve to nije unijela na zapisnik, da je, zaista, za ročište 15. 09. 2014. godine tražila od D. V. da preduzme radnje opisane u predlogu za utvrđivanje disciplinske odgovornosti što je on i učinio, da je to uradila zbog prethodne rasprave oko punomoćja, da je na ročište 15. 09. 2014. godine pristupio predlagač J. P, skupa sa R. V, da je ona zahtijevala da R. napusti sudnicu, što je isti učinio, a ona nakon toga na zapisnik primila punomoćje kojim je predlagač J. ovlastio R. za zastupanje.

Na usmenoj raspravi prilikom saslušanja i izjašnjenja na provedene dokaze sudija je istakla da je na ročište od 04. 06. 2014. godine pozvala J. P, da je R. zahtijevao da mu se prizna svojstvo punomoćnika na osnovu punomoćja iz upravnog postupka, što ona nije mogla dozvoliti, da joj nikada nije predao punomoćje od 02. 06. 2014. godine, da je zbog rasprave oko punomoćja koju je inicirao R, a znajući da će isti i na naredno ročište doći nepozvan zamolila D. V. da dana 15. 09. 2014. godine preduzme radnje

opisane u predlogu za utvrđivanje disciplinske odgovornosti, jer te radnje i stoje u opisu njegovog radnog mjesta, da je tog dana zahtijevala od R. da napusti sudnicu što je isti i učinio, jer je R. sudjenjima mogao da prisustvuje u svojstvu punomoćnika tek od trenutka kada je na zapisnik primila punomoćje izdato od strane J. P, "ali samo na poziv suda, a ne kada se njemu prohtije".

U dokaznom postupku pročitana je izjava D. V. data na zahtjev predsjednika Osnovnog suda u Nikšiću na zapisniku Su IV-1 br. 14/14 od 07. 10. 2014. godine, kopija punomoćja izdatog dana 02.06. 2014. godine R. V. od strane Jo. P, pročitani zapisnici od 4. 06. 2014. godine u predmetima Rs. br. 50/14 i Rs. br. 51/14, izvršen uvid u cjelokupne spise predmeta Rs. br. 50/14. i Rs. br. 51/14, te spise predmeta Osnovnog suda u Nikšiću IV-1 Su 6/14, fotokopiju poziva za glavnu raspravu u predmetu Rs. br. 51/14 na ime J. J. od 4. 06. 2014. godine...

Cijeneći navode stavljenog predloga, izjašnjenja sudije P, te sve provedene dokaze, kako pojedinačno tako i u njenoj međusobnoj vezi Komisija je našla da predlog treba usvojiti, jer je sudija P. počinila disciplinski prekršaj iz člana 33b tač. 2. Zakona o sudovima, a na način, u vrijeme i na mjestu kako je to predstavljeno izrekom ove odluke.

U postupku je, naime, utvrđeno da je sudija bila zadužena predmetima Rs. 50/14 i Rs. 51/14. To su predmeti formirani u postupku određivanje naknade za eksproprianu imovinu. Oba rješenja o eksproprijaciji glase na ime J. J, koji je umro prije vođenja postupka eksproprijacije, ali nakon njegove smrti nije izvršena promjena upisa u katastru nepokretnosti. U oba predmeta učesnik postupka je bio J.P. - naslednik J.J, a ovoga je zastupao R.V.

Iz provedenih dokaza (spisi predmeta Rs. br. 50/14 i Rs. br. 51/14) utvrđuje se da je stranka - predlagač u tim predmetima J.P, a da je sudija P. u oba ta predmeta na raspravu za 04. 06. 2014. godine pozvala J. J. Te činjenice konačno ne osporava ni sudija P, a one ukazuju da je sudija rasprave zakazala a da nije ni pročitala spise predmeta i da nije znala ni ko su stranke u postupku.

Na raspravu je umjesto stranke J. P, pristupio punomoćnik R. V. i sudiji predao punomoćje izdato od strane J. P, ali sudija tu činjenicu ne konstatuje na zapisnicima.

Gornja utvrđenja proizilaze iz sadržine spisa predmeta Rs. br. 50/14. i Rs. br. 51/14, te dopisa predsjednika suda u Nikšiću IV-1 Su br. 6/2014,

koji je dostavljen Vrhovnom sudu Crne Gore, a uz koji je priložena i fotokopija spornog punomoćja.

Izvođeci gornji zaključak cijenila je Komisija navode odbrane sudije P. da joj R. nije predao punomoćje, pa je iste ocijenila neprihvatljivim i sračunatim na izbjegavanje odgovornosti. Ovo sa razloga što se sudija o tim odlučnim činjenicama različito izjašnjava (u pisanom odgovoru na predlog za utvrđivanje disciplinske odgovornosti najprije iznosi da joj R. nije predao punomoćje za zastupanje - tač. 3 pisanog odgovora, a zatim, da joj je R. pokazao punomoćje, dok na usmenoj raspravi izričito tvrdi da joj R. nije dao niti pokazao punomoćje, a u izjašnjenju dostavljenom predsjedniku suda 19. 06. 2014. godine navodi da joj je R. 04. 06.-2014. godine predao punomoćje). Konačno negiranje sudije P. u ovom postupku da joj je R. 04. 06. 2014. godine predao punomoćje u suprotnosti je sa zapisnicima o glavnoj raspravi od 08. 07. 2014. godine (spisi predmeta Rs. br. 50/14. i Rs. br. 51/14) na kojima stoji konstatacija da je R. priložio punomoćje.

Činjenica je da sada u spisima predmeta nema spornog punomoćja, ali se Komisija u ocjenu te činjenice (zašto sada u spisima predmeta nema punomoćja koje je nesumnjivo priloženo) nije upuštala držeći se činjeničnog opisa iz predloga za utvrđivanje disciplinske odgovornosti.

Dana 15. 09. 2014. godine sudija je, kako to sama priznaje, a kako to proizilazi i iz svih provedenih dokaza, preduzela sve radnje opisane u izreci ove odluke.

Cijeneći utvrđeno činjenično stanje Komisija nalazi da je sudija učinila disciplinski prekršaj vrijeđanje ugleda sudijske funkcije iz člana 33b tač. 2. Zakona o sudovima. Po ocjeni Komisije u pitanju je jedan disciplinski prekršaj, a ne dva, kako je to sudiji stavljeno na teret. Ovo sa razloga što je u pitanju postupanje sudije u kratkom vremenskom periodu prema istom učesniku u postupku.

Sudija je dužan/a da sudijsku funkciju vrši stručno, profesionalno, te da se u ophodjenju sa strankama i drugim učesnicima u postupku ponaša dostojanstveno, obzirno i sa poštovanjem, jer svako ponašanje suprotno tim principima predstavlja disciplinski prekršaj iz člana 33b tač. 2. Zakona o sudovima.

Cijeneći utvrđeno ponašanje sudije P. Komisija nalazi da je isto suprotno navedenim principima. Ovo sa razloga što sudija, a da nije proučila spise predmeta zakazuje glavnu raspravu i na istu umjesto stranke J. P. poziva njegovog davno umrlog pretka J. J, na zapisniku glavne

rasprave suprotno odredbi člana 118 ZPP ne konstatuje prisustvo punomoćnika stranke i predaju punomoćja, svoju sumnju u vjerodostojnost punomoćja i nalog za dostavljanje ovjerenog punomoćja, a što je bila dužna saglasno članu 95 ZPP. Nakon toga sudija traži od sudskog policajca da kroz sud sprovodi punomoćnika stranke, sa njim prisustvuje sudjenju, a zatim mada je u sudnici prisutna i stranka - davalac punomoćja, koja potvrđuje da joj je R. punomoćnik i da će punomoćje dati na zapisnik, ipak punomoćnika udaljava iz sudnice. Sve to u svojoj ukupnosti jeste neprimjeren odnos pema učesniku u sudskom postupku.

Izvodeći gornje zaključke cijenila je Komisija navode sudije P. da sudija ima pravo da posumnja u vjerodostojnost punomoćja i zahtijeva dostavljanje ovjerenog punomoćja, te da od policajca nije zahtijevala ništa mimo opisa njegovog radnog mjesta, pa je našla da su takvi navodi bez značaja za drugačiju odluku.

Pravo je sudije da posumnja u vjerodostojnost datog punomoćja i da kad procijeni da postoji opasnost od narušavanja reda u sudnici zahtijeva prisustvo obezbjedjenja. Medjutim, u konkretnom slučaju sudija na ročištu od 04. 06. 2014. godine ne konstatuje prisustvo punomoćnika stranke, ne donosi rješenje da se priloži ovjereno punomoćje, a za 15. 09. 2014. godine traži da policajac sprovodi punomoćnika stranke kroz sud, da istog udālji iz sudnice u kojoj je prisutan njegov vlastodavac i koji potvrđuje da mu to jeste punomoćnik. Takvo ponašanje sudije jeste neprimjereno i ne može se opravdati sumnjom u vjerodostojnost punomoćja. Uz to, to je već treće ročište glavne rasprave koje se odlaže, jer navodno nijesu ispunjene procesne pretpostavke za držanje iste. Pri tome valja ukazati da je odredbom člana 96 st. 1 ZPP propisano da sud može čak i punomoćniku koji nije podnio punomoćje dozvoliti da preduzme radnje u postupku i istovremeno mu narediti da naknadno u odredjenom roku dostavi punomoćje. U konkretnom slučaju sudija uz asistenciju policajca udaljava iz sudnice punomoćnika, a istovremeno na zapisnik prima punomoćje za isto.

Odlučujući o vrsti disciplinske mjere Komisija je cijenila težinu izvršenog disciplinskog prekršaja, te predlog predsjednika suda da joj se izreče opomena pa je našla da je ta disciplinska mjera srazmjerna težini izvršenog prekršaja i dovoljna radi ostvarivanja svrhe izricanja disciplinskih mjera.

Sa iznijetih razloga i navedenih odredbi odlučeno je kao u dispozitivu ove odluke.

Donoseći gornju odluku cijenila je Komisija i prigovor zastarjelosti pokretanja disciplinskog postupka, pa je našla da je isti neosnovan. Za radnje iz izreke ove odluke izvršene 04. 06. 2014. godine predsjednik suda je nesporno znao 19. 06. 2014. godine kada je sudija istom dostavila izjašnjenje. Međutim, rok zastarjelosti pokretanje disciplinskog postupka ne računa se od tog datuma, već od datuma saznanja za poslednju radnju, koja ulazi u sastav disciplinskog prekršaja, a u konkretnom slučaju ta radnja je izvršena 15. 09. 2014. godine, pa od izvršenja iste do dana podnošenja predloga za utvrđivanje disciplinske odgovornosti - 25. 11. 2014. godine nije protekao rok iz člana 58 st. 1 Zakona o Sudskom savjetu.

Zapisničar,

D. R, s. r.

Predsjednik Disciplinske komisije

V. S. Z, s.r.

PRAVNA POUKA:

Protiv ove odluke nezadovoljna stranka ima pravo prigovora Sudskom savjetu u roku od 8 dana od dana prijema iste.